

בש"פ 2208/14 - מדינת ישראל נגד תאבת ג'בארין

בבית המשפט העליון

בש"פ 2208/14

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: תאבת ג'בארין

בקשה להארכת מעצר שלישית מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד שרית משגב

בשם המשיב: עו"ד חיים יצחקי

החלטה

בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בגדרה מתבקשת הארכת מעצר שלישית של המשיב בתשעים ימים נוספים החל מיום 30.3.2014 או עד למתן פסק הדין בת"פ 6435-01-13 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע עובדתי

1. נגד המשיב הוגש ביום 3.1.2013 כתב אישום לבית המשפט המחוזי בחיפה, בגדרו יוחסו למשיב עבירות נשק,

ניסיון הצתה והיזק בזדון. על פי עובדות כתב האישום, במהלך שנת 2012, המשיב הציג עצמו כפעיל הג'יהאד האסלאמי ואמר כי בכוונתו לפגוע במדינת ישראל. על פי הנטען באישום הראשון, ביום 15.11.2012, המשיב ייצר בקבוק תבערה, פרץ את גדר היישוב מי עמי באמצעות קאטר, נכנס לתחומי היישוב, שבר צינור היוצא מצובר גז, הדליק את בקבוק התבערה והשליך אותו לעבר צובר הגז וכתוצאה מכך, נוצר מוקד בערה בסמוך לצובר. על פי הנטען באישום השני, ביום 12.11.2012, העותר ייצר שני בקבוקי תבערה, התקרבו לגדר היישוב מי עמי והשליך את הבקבוקים אל עבר גדר היישוב. כתוצאה מכך, נוצר מוקד בערה בסמוך לגדר היישוב המוקפת צמחייה, ובמרחק קצר מבתי היישוב ומכלי רכב שחנו במקום.

2. עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, הגישה המדינה בקשה למעצרו עד תום ההליכים, ולאחר שניתנה לב"כ המשיב ארכה ללימוד חומרי החקירה, קיים בית המשפט קמא דיון בבקשת המעצר וביום 17.2.2013 הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

3. המשיב כופר במיוחס לו, ועומד על חקירתם של מרבית עדי התביעה ובהם שבעה עשר חוקרים של שירות הביטחון הכללי, בין היתר, נוכח טענתו כי אמירות מפלילות שנמסרו לחוקרי השב"כ על ידי עדים במשפטו נמסרו לאחר שהופעלה נגדם אלימות. רשימת עדי התביעה כוללת 44 עדים, ועד למועד הגשת הבקשה התקיימו 21 דיוני הוכחות בתיק ונחקרו 21 עדים מתוכם חמישה חוקרי שב"כ וכן "העדים המפלילים".

4. עד כה הוארך מעצרו של המשיב פעמיים בתשעים ימים נוספים כל פעם (ראו: בש"פ 6368/13 ובש"פ 8675/13). עתה עותרת המדינה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים משמשפטו טרם הסתיים. בבקשתה מדגישה המדינה כי העבירות המיוחסות למשיב הן עבירות ביטחוניות אותן ביצע לכאורה על רקע אידיאולוגי וכן היא מדגישה את עברו הפלילי המכביד של המשיב ואת העובדה כי ריצה עונש מאסר בפועל על ביצוע עבירות דומות דבר המעיד על המסוכנות הנשקפת ממנו. המשיבה מוסיפה ומציינת, כי קיים יסוד סביר לחשש ששחרורו של המשיב ממעצר יביא לשיבוש הליכי משפט, משום שהוא צפוי להשפיע על עדים וכי קיים חשש סביר כי הוא עלול להתחמק מאימת הדין בייחוד נוכח המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו בגין הרשתתו הקודמת במעשים דומים. אשר לקצב התקדמות ההליך, המדינה מציינת כי ההליכים בעניינו של המשיב מתקדמים בקצב סביר, וכן כי בית המשפט קמא קבע שמונה מועדים נוספים לשמיעת הוכחות במהלך תקופת הארכה המבוקשת אשר במהלכה, כך מעריכה המדינה, ניתן יהיה לסיים את שמיעת ההוכחות.

5. המשיב מצידו מתנגד לבקשה, וגורס כי נותרו עוד כ-20 עדי תביעה אותם הוא מבקש לחקור, וכי גם החקירות הנגדיות של עדים אלה כמו קודמיהם צפויות להיות ארוכות. עוד טוען המשיב, כי הוא שווה במעצר כשנה וחצי, וכי פרק זמן זה בא בגדר מתחם הענישה על העבירות בהן הוא מואשם, וכן כי עבר תהליכים של הפנמה. עוד הוא טוען כי משהעדים ה"מפלילים" כבר העידו אין מקום לטענה בדבר חשש לשיבוש הליכי משפט מצידו. על כן, מבקש המשיב כי נורה על שחרורו ממעצר או לחלופין על קבלת תסקיר מעצר בעניינו.

דיון והכרעה

6. הלכה היא כי בבוא בית המשפט זה לדון בהארכת מעצרו של נאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו לאזן בין חזקת החפות העומדת לנאשם וזכותו לחירות, לבין האינטרס של שמירה על שלום הציבור וההגנה על תקינותו של

עמוד 2

ההליך המשפטי (בש"פ 8619/13 מדינת ישראל נ' פלוני (8.1.2014)). במקרה זה, מסוכנותו של המשיב נלמדת מעברו הפלילי המכביד הכולל לא פחות מארבע עשרה הרשעות קודמות, ובהן הרשעה בעבירות אלימות ובריחה ממשמורת. מסוכנות זו מתעצמת נוכח הרשעתו הקודמת בזריקת בקבוקי תבערה אל עבר היישוב מי עמי, והחשש כי המשיב אינו נרתע לכאורה, מלשוב ולבצע את העבירות המיוחסות לו, חרף העובדה כי תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי של 20 חודשים. המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום והשתייכותו, לכאורה, לארגון הג'יהאד האיסלאמי מעצימים אף הם את מסוכנותו ואת נחישותו לפגוע בביטחון המדינה והציבור בישראל. טעמים אלה וכן קצב ניהול המשפט - שהינו סביר בהינתן קו ההגנה המחייב דיונים ארוכים וחקירות נגדיות של כל עדי התביעה (לרבות עדים נוספים מקרב חוקרי השב"כ שלא צוינו בכתב האישום אך עדותם נדרשה על ידי הסנגור) - די בהם לעת הזו על מנת להיעתר לבקשה ולהאריך את המעצר כמבוקש. בשולי ההחלטה יצוין עם זאת, כי החשש ששחרורו של המשיב יביא לכדי שיבוש הליכי משפט בדרך של השפעה על עדים, פחת משמעותית בהינתן העובדה שהעדים הנתונים לכאורה להשפעתו כבר העידו בבית המשפט ואף הוכרזו כעדים עוינים.

7. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים, החל מיום 30.3.2014, או עד למתן פסק הדין בת"פ 6435-01-13, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ה באדר ב' התשע"ד (27.3.2014).

שׁוֹפֵט